

Liệp Diễm Giang Hồ Mộng

Chương 248 : Chương 248: Mộng chi sơ thủy

Bầu trời tĩnh lặng, mặt biển cũng yên bình bởi vậy bãi biển cũng rất yên tĩnh.

Mặt nước xanh nối với bầu trời trong xanh như vô tận; trên một bờ biển, có tám nam nhân đang nằm. Ánh mặt trời nóng bỏng chiếu lên bãi biển, chiếu lên bọn họ đang mặc đoãn khố cơ hồ như phô bày thân thể kiện mĩ, hiện ra dưới ánh mặt trời một ý vị cường tráng mê người.

Tám người dường như đã ngủ say, biển cũng không muốn phá giấc mộng đẹp của họ, giống như bọn họ, rất tĩnh lặng, chỉ dám ngậm thở ra luồng hơi nhẹ nhàng.

dần dần, biển cơ hồ như đã tỉnh lại, gió đang thổi, biển nghe được tiếng hô hoán của gió, từng làn sóng bắt đầu trùng động.

"A! Thật thoải mái A! Ngủ lâu chưa nhỉ?" một trong số các nam nhân khả ái đã ngồi dậy duỗi chân trên bãi cát.
bảy người còn lại bị hấn làm cho tỉnh giấc, một nam nhân tinh tráng hét lên : " Hoa Tiểu Ba, người dậy lại làm loạn lên là sao, mẹ kiếp, bộ khiến toàn bộ chúng ta tỉnh giấc, người mới hài lòng sao?"

Hoa Tiểu Ba cười nói : " Tứ Cửu sư phụ, sao người lại trách ta, là mấy người tự tỉnh lại đấy chứ."

Độc Cô Minh than : " bao nhiêu mộng đẹp rồi cũng phải tỉnh. Nhớ lại ba năm trước chúng ta gặp nhau, cũng như một giấc mộng vậy, có lẽ đấy quả thật là giấc mộng."

Hy Bình cũng nói : " thật ra việc trong giang hồ với ta mà nói cũng giống như đang mơ vậy. Nhưng giấc mộng này lại rất chân thật. Đến khi ta tỉnh lại, tất cả những điều trong giấc mộng đều chẳng hề thay đổi.

Tứ Cửu nói : " Từ hoàn sơn thôn ra đi, đã ôm nhiều mĩ nhân, lại còn trông coi Cái bang, ta đến giờ vẫn còn cảm thấy như đang mơ.. ai, nếu như quả là mộng thôi thì thật tốt, ta đỡ phải mệt. Công việc của cái

bang thật phiền phức. nhưng phiền phức nhất lại chính là đám nữ nhân."

Hoa Tiểu Ba ngạc nhiên nói : " Tứ Cửu sư phụ, người cũng cảm thấy vậy sao?"

"Cũng cảm thấy gì ?" Độc Cô Minh nói.

"Thì là nói nữ nhân thật phiền phức ấy! Càng nhiều nữ nhân thì càng phiền phức, độc cô lão đại, lẽ nào huynh không cảm thấy vậy sao?"

Độc Cô Minh nói : " Ta hiện giờ rất muốn nhớ lại cách sinh hoạt trước đây, 3 năm nay, ta không có ngày nào không bị đám nữ nhân hành cho chết đi sống lại."

"Phải rồi phải rồi! vừa phải an ủi bọn họ, vừa phải chăm sóc hài tử, nữ nhân nhiều thì hài tử cũng nhiều, nữ nhân và hài tử cùng xông tới, phiền phức của ta cơ hồ như làm giảm niên kỷ của ta đến 20 tuổi, thời thanh xuân của ta biến thành thật đáng thương. "

Tứ Cửu cười mắng : " mẹ kiếp, người đừng có học theo lời Độc Cô Minh, chẳng phải chỉ có mình người mới vậy. Bất quá, nữ nhân nhiều thật sự rất phiền phức, ứng phó không nổi, bọn họ đối với người còn tốt đấy, cái khó đối phó nhất là tã lót của bọn hài tử thì bọn họ đều tự giặt đấy, không như ta, ta bây giờ sợ nhất là phải giặt đám tã lót đấy."

Độc Cô Minh nói : " Ta thì sợ nhất là khi bọn hài tử khóc."

Hoa Tiểu Ba đột nhiên hỏi Hy Bình: "Tỷ phụ, lẽ nào huynh không gặp phải hoàn cảnh bi thảm như bọn đệ?"

Hy Bình cười, nói : " Không hề, bọn họ đối với ta cực tốt, hơn nữa cũng không bắt ta giặt tã lót, bọn hài tử có khóc thì bọn họ cũng tự mình dỗ dành, lúc đấy ta chỉ cần ở bên cạnh ngồi xem là được rồi."

"Thôi, tỷ phụ huynh đừng nói nữa, huynh lại khoe khoang trước mặt bọn đệ rồi!" Hoa Tiểu Ba ngăn không cho Hy Bình nói tiếp, nói với Tứ Cửu : " Tứ Cửu sư phụ, ba năm nay người có nạp thêm vợ mới không ?"

"Người không thấy sao? lão tử ta đến nay chỉ có bốn người, người biết rồi mà còn cố hỏi."

"Ai, đệ cũng cưới thêm ba người nữa, mỗi năm một cô, bây giờ đệ thấy rất hối hận, mỗi đêm đều mệt mỏi chẳng giống người sống chút nào, rất muốn tìm người nào đó giúp đỡ."

Hoa Tiểu Ba nhìn Tứ Cửu, Tứ Cửu nói : "Người đừng mong gì ở ta, ta cũng đang muốn tìm người giúp đây."

Hoa Tiểu Ba lại nhìn sang Độc Cô Minh, Độc Cô Minh nhăn mặt, không lí tới hẳn, quay sang Triệu Tử Uy nói : " uy ca, huynh đã bí mật lừa được mấy người rồi?."

Triệu Tử Uy hét lên : "Người cho rằng nữ nhân của ta còn ít sao?"

"A, phải rồi, tỷ phu, sao đệ lại quên huynh được nhỉ? huynh là tuyệt đại thần thương A..Lúc đệ quay về, sẽ để lại trên đảo vài người, huynh chiếu cố giúp đệ nhé? " Hoa Tiểu Ba làm như gặp phải chúa cứu thế.

"Tiểu ba, người muốn ăn mấy quyền của ta hả?"

Hoa Tiểu Ba mặt khổ sở, nói : " tính sao đây! ta còn muốn tìm thêm vài cô nữa! A, đáng thương nhiều nữ nhân như vậy lại không dám tới tìm."

Triệu Tử Uy, Độc Cô Minh, Tứ Cửu ba người đều gật đầu tán đồng, Hoa Tiểu Ba lại nói : " tỷ phu thiên tài ơi, đồng ý nha!"

"Không được."

"Thì chỉ một hai lần thôi được không? huynh bồi tiếp họ vài lần, đến khi bọn đệ đi khỏi tiểu đảo này, họ sẽ không làm phiền huynh nữa! bọn họ đã từng có lúc nghĩ huynh, bởi vậy."

"Tiểu ba, người còn nói chuyện này, ta sẽ xuất quyền thật đấy."

Hoa Tiểu Ba chỉ còn cách chuyển chủ đề, nói : " Mọi người đã ai gặp Lăng Vô Tâm chưa?"

mấy người còn lại đều nói chưa gặp, Hoa Tiểu Ba lại nói : "năm ngoái đệ ngẫu nhiên gặp hấn, suýt nữa thì không nhận ra hấn, hấn nói đã cưới phương nhi làm vợ, hơn nữa cũng không tìm hoa bới cỏ nữa rồi. Phương nhi đã sinh một nhi tử cho hấn, nhưng đệ thấy hài tử đấy không giống Lăng Vô Tâm."

Hy Bình nhớ lại một đêm cùng Phương nhi, Phương nhi nói muốn có một đứa con với hấn, hấn biết, hài tử của Lăng Vô Tâm thật ra chính là của hấn, hấn nói : " Lăng Vô Tâm sống ở đâu?"

"Lúc đệ gặp hấn, hấn đang cùng vợ con đi du ngoạn khắp nơi. Đệ nghĩ, hiện giờ chắc hấn đã về tới tiên duyên cốc rồi! hấn cũng không còn là Lăng Vô Tâm nữa, hấn đã đổi tên rồi, gọi là lăng thuận nhi, tên tiểu tử này mà cũng thuận được sao?"

mọi người đều cảm thấy cái tên lăng thuận nhi thật không thích hợp với Lăng Vô Tâm..

"Gặp Lăng Vô Tâm, đệ mới nghe được từ miệng hấn chuyện về Thi Trúc Sinh."

"Thi Trúc Sinh làm sao?" mọi người hỏi.

Hoa Tiểu Ba cười lớn một trận rồi mới nói : " tên Thi Trúc Sinh ấy đã đến một nơi gọi là thái quốc, hanh hanh, hấn ở bên đó rất có danh tiếng, cơ hồ bị coi là quốc bảo, hơn nữa còn dạy võ công cho rất nhiều người, gọi là thái quyền. Mẹ kiếp, thứ quyền pháp đó rất giống võ học của địa ngục môn, chắc là Thi Trúc Sinh đã dựa vào võ học của địa ngục môn mà biến đổi thành. Thi Trúc Sinh ở đấy, rất được hoan nghênh, rất nhiều người bắt chước theo hấn, ba năm nay những người tự cung chắc không phải ít A! đệ nghe Lăng Vô Tâm nói, nếu như tiếp tục phát triển như tốc độ hiện giờ, thì cả quốc gia đấy sau này sẽ có rất nhiều người tự cung. May mà mấy tên tự cung đó cũng chẳng thể nào học được bản sự biến thành nữ nhân của Thi Trúc Sinh, nếu không sẽ có rất nhiều tên nhân yêu, cả quốc gia đó sau này nhất định sẽ biến thành nhân yêu đại quốc, còn đám nhân yêu, hắc hắc, chắc sẽ thành quốc bảo, cấp cấp.. mẹ kiếp đúng là chết cười a!"

Mọi người đều than : có thể có chuyện này sao?

cáp, cáp cáp, cáp cáp cáp .. sau khi than xong, bọn họ ai nấy đều bắt chước Hoa Tiểu Ba cười không dứt.

Tứ Cửu cười đến độ chảy nước mắt, nói : " Thật không ngờ tên Thi Trúc Sinh này lại khá đến vậy, lại có thể biến điệu chiêu "Cát kê kê" (tự cung) lại trở thành một của một nước, đúng là thật sự bội phục hẳn.

Hoàng đại hải nói : " Đệ cũng không ngờ được, có điều, nghĩ kĩ lại thì cũng có khả năng lắm, Thi Trúc Sinh luôn muốn xưng bá võ lâm trung nguyên, khi tự biết mình không thể xưng bá võ lâm trung nguyên rồi, hẳn đến nước khác, có thể xưng bá toàn quốc."

Triệu Tử Hào nói : " bao giờ chúng ta đến thăm hẳn xem sao?"

Hoa Tiểu Ba ngạc nhiên nói : " hào ca, lẽ nào huynh muốn thay đổi khẩu vị, định cùng ngủ với hẳn chắc?"

Triệu tử hào mặt đỏ lên, cười mắng : " Tên tiểu tử ngươi muốn ăn một đao của ta sao?"

Hoa Tiểu Ba giả bộ sợ sệt, Lôi Long nói : " Thật ra Thi Trúc Sinh bây giờ rất giống nữ nhân, lúc trước chẳng có nam nhân nào ngủ cùng hẳn mà phát giác thấy điều lạ gì, tôi nghĩ, hẳn và nữ nhân chẳng có chỗ nào khác nhau cả."

Mọi người đều không ngờ Lôi Long lại có thể nói vậy, Tứ Cửu nói : " người không sợ bích nhu nghe thấy sao?"

Lôi Long hoảng hốt vội ngó đông nhìn tây, cũng may chẳng thấy bóng dáng bích nhu đâu, thở phào một tiếng.

"Đúng rồi, tỷ phu, huynh cũng nên về giúp đệ kinh doanh dục điểm nhé! cứ mỗi lần huynh đi du ngoạn khắp nơi đều hại đệ mệt chết, còn nữa mấy lão già bọn họ đều đến trường xuân đường vay tiền, vay xong chẳng thấy trả. tỷ phu, đừng quên huynh cũng có cổ phần trong đấy, mà cổ phần của huynh cũng không ít đâu A! Sao huynh lúc nào cũng chỉ muốn mỗi đệ mệt mỗi như vậy? xem nào, huynh không đến hoàng thành, thì lại đến bạch dương tộc và dã mã tộc, còn cả cái gì xà thần bộ

lạc nữa, bây giờ thì lại quay về tiểu đảo nghỉ ngơi, có ngày nào là huynh không nghỉ ngơi đâu? "

Đúng rồi, Hoa Tiểu Ba nhắc đến chuyện này ta mới nhớ ra, tình nhân nguyên na của Hy Bình người và nguyên anh ba người bọn họ tại dã mã tộc lúc đấy đã dâng cho người bao nhiêu xử nữ hả?"

Hy Bình nói : "Chịu thôi, ai bảo ta đã đáp ứng làm khai thác giả vĩnh viễn cho dã mã tộc bọn họ chứ?"

Hoa Tiểu Ba đột nhiên kêu lớn : " tử phụ, lúc huynh đến minh nguyệt phong đã chiến với bao nhiêu xử nữ?"

Hy Bình trừng mắt, hét lên : "Hoa Tiểu Ba, chuyện này không liên quan đến ngươi!"

Hoa Tiểu Ba cười nói : " Chỉ là hỏi chơi thôi mà, nữ nhân minh nguyệt phong đều rất tốt, hơn nữa, bọn họ ai nấy đều nguyện ý được làm tình nhân của tử phụ, hắc hắc.. tử phụ, sau khi nghỉ ngơi ở đây, huynh còn muốn đi đâu?"

Hy Bình nói : " Ta muốn đến thiên trúc một chuyến, tiện đưa hài cốt của cha con lạc hùng theo."

"Lúc nào gặp lại đại ny, ngươi hãy bồi tiếp cô ấy một ngày đi! Không cần lo cho ta đâu, cô ấy tuyệt không phải là nữ nhân của ta". Tứ Cửu thờ dãi nói.

Hy Bình không nói gì.

Hoàng đại hải nói : "Đại ca, có một chuyện manh manh bảo đệ nói với huynh, cô ấy nói, cô ấy tới tiểu đảo nghỉ ngơi lần này, thấy mẹ cô ấy rất hạnh phúc, cô ấy rất cảm tạ huynh đã khiến mẹ cô ấy được hạnh phúc như vậy."

Hy Bình cả cười, chỉ nói một câu : "Bà ấy cũng là nhạc mẫu của ta mà!"

đương nhiên phải nên chiếu cố đặc biệt, hắc hắc, để bà ấy được "hưởng phúc"

Hoa Tiểu Ba than : " Thê thảm nhất là đệ, tối đến rất mệt mỏi, hôm nay nếu không phải là tỷ phu đề nghị đến bãi biển ca hát, có thể đệ đã phải đi chiếu cố đến bọn tiểu hài kiêm việc thay tã."

"Phải rồi, nói tới ca hát, sao ta lại quên được nhỉ?" Hy Bình nhảy lên, hô lớn : " Tứ Cửu, tiểu ba, mau chuẩn bị! Còn nữa, Độc Cô Minh, Triệu Tử Uy, lần này hai người các người đừng mong trốn được."

Lôi Long, hoàng đại hải, triệu tử thanh lập tức nhảy xuống biển, còn Triệu Tử Uy và Độc Cô Minh đang định nhảy theo, thì đã bị Hy Bình mỗi tay kéo một người lại, miệng cười hắc hắc nói : " hai người đã đồng ý chuyện này, đương nhiên là phải cố gắng nghe hết. Mọi người đâu, tấu nhạc đi! Để hải thần đại ca cùng biểu diễn, xin long trọng bắt đầu!" Màn đêm đã buông xuống, những gian nhà bên bờ biển cũng dần yên tĩnh, Hy Bình ca hát nửa ngày, sau khi quay về, lại bắt đầu phóng túng trên nhục thể của đám thê tử đến tận nửa đêm, khi đã thỏa mãn nữ nhân cuối cùng, liền lăn ra ngủ.

Không biết bao lâu sau, hấn đang chìm trong giấc mộng thì phát hiện có một cơ thể nữ nhân đang trườn lên trên người hấn, hấn bắt đầu tỉnh lại, trong lúc mơ hồ, hấn đoán đấy là một người trong đám nữ nhân của hấn, liền đưa hai tay đặt lên cơ thể nữ nhân ôm ghì xuống bộ ngực hoành tráng của mình, đột nhiên thất kinh, trong đầu đã tỉnh lại không ít.

Không phải là vì nữ nhân đang lỏa thể, mà bởi vì cơ thể đầy nữ tính này lại vừa nhỏ nhắn vừa mềm mại, như là cơ thể của một tiểu nữ hài mười tuổi, thân thể nhỏ bé ấm áp đó như dính vào ngực hấn, cái miệng nhỏ bé hé mở như đang đợi hấn, hấn không thể nghĩ ra được tiểu nữ nhân này có thể là ai? tại sao ở chỗ thê tử của hấn lại có một tiểu nữ hài mười tuổi? Phải rồi A!. hấn đột nhiên nghĩ tới một người -- Tuyết nhi!?

Lẽ nào người đang ở trên người hấn lại thật sự là tuyết nhi?

Hấn muốn buông nàng ra, nhưng bị cái tay bé nhỏ của nàng ngăn lại, chỉ nghe thấy nàng nói nhỏ bên tai hấn : " Cha à, không muốn ôm tuyết nhi sao! Tuyết nhi đã mười tuổi rồi, cũng đã lớn rồi, cha đã từng nói, nữ nhân trưởng thành thì có thể ngủ với cha mà."

"Tuyệt nhi, là ai bảo con đến đây?"

Tuyệt nhi chột nhỏ giọng nói : " đây là bí mật, các a di bảo con không được nói."

Hy Bình nghe được lời nàng liền bật dậy, tiếp đây liền cảm thấy cơ thể nhỏ bé của tuyệt nhi đang chuyển động, vô tình kích phát dục tính của hắn. Hắn hoảng hồn đột nhiên phát giác ra đây là một giấc mộng, tuy hư ảo nhưng lại cũng rất chân thật, thật khó nói đây chỉ là một giấc mộng..

Màn đêm như nước, trong những luồng hơi nóng từ biển thổi vào, có tiếng hô hấp, rất nhẹ, rất nhẹ nhàng, khả ái mê người, giống như khí tức riêng chỉ có ở một tiểu nữ hài, giống như..

Lời tác giả:

Bộ truyện "Liệp diễm giang hồ mộng" tôi bắt đầu viết từ 5/2003, trải qua hai năm cuối cùng đã hoàn thành.

Bằng hữu đọc truyện này chắc cũng giống như tôi, chắc tất cả có thể đã từng hồi hộp. Tôi từng nghĩ, liệu mình có thể viết hết bộ truyện này không? hôm nay, tất nhiên là tôi không còn nghĩ vậy nữa, bởi vì tôi đã viết xong.

Trong thời gian viết bộ truyện này, tôi đã tham khảo qua một số truyện, bao gồm : "Lưỡng cực địa đái", "Ái đích quyền đầu", "Tại kỹ viện lí xuất sinh đích nam nhân", "Túc mệnh truyền thuyết" cho đến cả tác phẩm của hà đồ xuất bản là "Thụy trú đích vũ thân". Có những sách có thể là công khai, hoặc chưa công khai vẫn còn tạm thời giữ kín. lời lúc này của tôi, khi mà đã viết hoàn tất "Liệp diễm giang hồ mộng" và "quyền đầu", hai cuốn này đều đã có kết cục. Còn những cuốn chưa viết xong, cũng sẽ từ từ hoàn thành, tôi tin mình có thể làm được điều này.

Có lẽ có người nói tập cuối của "Liệp diễm giang hồ mộng" dường như là quá đơn giản. Nhưng tôi lại cảm thấy như thế mới tốt, như cuộc chiến đại địa minh, nếu như muốn tả, có lẽ có thể tả trong hai, ba tập, như vậy chưa chắc độc giả đã nguyện ý xem qua. "Liệp diễm giang hồ mộng" vốn cũng không phải là chuyện viết về đấu võ hay chiến tranh, những yếu tố này nếu tả hơn nữa sẽ phá đi phong cách của chuyện, bởi vậy tôi đã chọn cách viết là lấy thắng bại luận anh hùng. Những gì không hợp với tiết tấu của "Liệp diễm giang hồ mộng", tôi gần như là không tả, hoặc là tả rất sơ lược.

Hồi cuối của "Liệp diễm giang hồ mộng", có lẽ độc giả trước khi xem

qua đều cảm thấy không đồng tình, cũng sẽ có rất nhiều người không hiểu vì sao tôi lại chọn "Mộng lí lạc hoa" làm tên cho hồi cuối, về điểm này tôi xin được giải thích. Vì "Liệp diễm giang hồ mộng" vốn lấy mộng làm tên, nên kết cục cũng nên lấy mộng làm kết. Gọi là "mộng lí lạc hoa", xem cái tên thì dường như mang đến một cảm giác bi thương, nhưng tôi không có ý như thế mà ý ở đây là khi hoa rụng sẽ tạo thành quả. Mặt khác, tôi trong lúc còn chưa viết đoạn kết, cũng định khi chuyện giang hồ kết thúc, sẽ dùng rất nhiều dòng để viết về cảnh sinh hoạt sau đó. Điều này chưa từng có trong những truyện về thể loại vũ hiệp huyền ảo trước đây, chỉ là tôi thấy cần phải viết như vậy. Liệp diễm giang hồ mộng vốn chủ yếu viết về sinh hoạt, lúc bắt đầu truyện cũng là lúc sinh hoạt bình dân ở sơn thôn, trong toàn bộ truyện, tuy người ở giang hồ, nhưng viết về những sinh hoạt rất bình thường, vậy nên, lúc kết thúc, tôi thấy cũng nên lấy cảnh sinh hoạt trong "Liệp diễm giang hồ mộng" để làm chương cuối của toàn truyện.

từng có nhiều người muốn tôi viết về chuyện dạy dỗ tuyết nhi, nhưng cuối cùng tôi vẫn không viết như vậy. Tuyết nhi là nhân vật thuần chân duy nhất trong truyện này, tôi không muốn phá vỡ sự thuần chân đó. Nhưng tại sao tôi cuối cùng lại muốn viết về tuyết nhi? việc này thật ra rất đơn giản, bởi vì đây là một giấc mộng, giấc mộng này có thể rất yên bình, nhưng không thể kết thúc. Tôi cuối cùng để tên tập cuối là "Mộng chi sơ thủy", chính là ý nói giấc mộng mới chỉ bắt đầu. Trong đoạn cuối cùng, lúc tả đến tuyết nhi có dùng một loại thủ pháp huyền niệm, còn dùng thêm cách miêu tả trường cảnh, tạo ra một cảm giác như thật như hư, cũng bởi vì không muốn làm mất đi sự thuần chân của tuyết nhi, càng không muốn vì bỏ qua tuyết nhi mà làm hỏng giấc mộng đẹp lạ thường, như vậy mới có thể ở lúc cuối cùng đem lại cho các vị là cảm giác mộng lung.

Cảm giác mộng lung có lẽ rất đẹp. về "Liệp diễm giang hồ mộng", bản thân nó có lẽ không đẹp, chỉ là nó có thể đem lại niềm vui cho những người yêu nó, một giấc mộng rất đẹp, rất nhẹ nhàng.

Giấc mộng này, liệu có thể kết thúc không? có lẽ vĩnh viễn không kết thúc.

HẾT

LINK Truyện:

Liệp Diễm Giang Hồ Mộng <http://truyenhh.com/doc-truyen/liep-diem-giang-ho-mong-3128401.html>

LINK Chương này:

Chương 248: Mộng chi sơ thủy <http://truyenhh.com/doc-truyen/liep-diem-giang-ho-mong-3128401/chuong-248.html>